

[Undervisningsministeren.]

er anført. Må jeg over for det ærede medlem — og også over for andre ærede talere — referere til, hvad der står i folketingsudvalgets betænkning, gengivet efter hvad jeg har sagt i tinget og hvad jeg har skrevet til udvalget. Jeg har sagt, at der intet er i vejen for, at man først går i gang med at opbygge et humanistisk universitet også i det sydlige Jylland, men jeg beder om, at man sammenholder denne betragtning med den betragtning, der findes lidt længere nede i næste stykke, hvor der står:

„Der kan ikke forventes en fuld udbygning af et universitet i Sydjylland, før opbygningen af fakulteter andetsteds er påbegyndt.“

Deri ligger jo, at man kan begynde i det nordlige Jylland, før man er færdig i det sydlige Jylland, at der kan blive tale om en jævnsides opbygning. Hvorfor er man så så bitter fra det nordlige Jyllands side over, at jeg har søgt at vise, hvordan vi må gå i gang uden for det center, vi nu er enige om skal udbygges, nemlig Odense? Jeg forstår ikke den bitterhed. Jeg synes, man skulle se det som en chance, som udtryk for den vilje til ekspansion, som er så afgørende nødvendig, hvis vi skal realisere den målsætning, hvorom vi er enige.

Endelig vil jeg også pege på, at jeg har sagt, at nu må der jo så tages stilling til, hvor placeringen skal finde sted inden for det sydjyske område, og at der efter min opfattelse intet vil være i vejen for, at der kan fremsættes et forslag til efteråret. Jeg har ikke sagt noget om, hvad dette forslag vil indebære med hensyn til tidspunktet for igangsættelsen; det kan jeg ikke vide noget om. Der er en række praktiske forhold, der må tages stilling til, men første forudsætning er, at man går i gang, og det mener jeg man bør gøre, så man til efteråret kan komme med et forslag. Længere kan bindingen naturligvis ikke række; så må folketinget til den tid tage stilling til, hvordan man fremover vil klare problemet.

Det ærede medlem hr. Morten Lange sagde, at man ikke ved meget om dette behov for det humanistiske fakultet, og at det kan være letsindigt at køre det frem foran andre fakulteter. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at der sidste

år meldte sig 1.300 til de humanistiske fakulteter i København og Århus, og i år bliver der flere. Vi kunne i dag fylde det tredje universitets humanistiske fakultet, om vi havde det tredje universitet. Så kom ikke og fortæll mig, at der ikke er brug for et yderligere fakultet på dette grundlag om en årrække, for det anser jeg for helt og aldeles givet med det enorme pres, der er på. Men det er klart, og det vil jeg føje til, at planlægningsudvalget må jo så tage stilling til, på hvilken måde de forskellige discipliner inden for det humanistiske fakultet skal etableres.

Til sidst vil jeg gerne sige, at for mig at se er det nødvendigt, dersom man accepterer det grundlag, der findes i bemærkningerne til lovforslaget, at man også tager realpolitiske skridt af stor rækkevidde. Hvis man ikke forbereder sig på udbygningen med hensyn til de ydre midler, der må stilles til rådighed, ja, så er det omsonst, så vil man ikke kunne realisere målsætningen. Vil vi det mål, der er skitseret i lovforslaget, må vi ville midlerne, og midlerne er hurtig og kraftig handling, nødvendige investeringer og dristighed, vilje til at gøre en indsats. Det er rigtigt, at der er mange uafklarede problemer, men der er også, hvis vi har vilje dertil, rige muligheder, og der er rige muligheder for, at alle dele af landet, således som det er skitseret i bemærkningerne, kan komme med i udbygningen, uden at man behøver at føle sig forfordelt i den ene eller den anden sektor.

Lis Groes: Allererst lige et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen. Hvis det ærede medlem havde hørt en smule bedre efter i timen, ville han have hørt, at jeg udtrykkelig understregede, at mit nej i dag til hans forslag om at tage Haderslev først ikke var et nej hverken til Sønderjylland eller til Haderslev, ikke et definitivt nej. Det var en opfordring til at styre utålmodigheden en smule, indtil visse undersøgelser havde afklaret sagen lidt bedre.

Jeg vil gerne på mit partis vegne opfordre til at afvise det af det ærede medlem hr. Morten Lange stillede forslag til motiveret dagsorden. Det undrer mig så meget mere, at det ærede medlem hr. Morten Lange er kommet med et sådant dagsordensforslag i